

anden Behandling blev det vedtaget, at der skal tillægges Skolen 600 Rd. aarlig til dermed at bestrebe Underviisning i økonomisk Havedyrkning og Skovbrug; Ministeren mener, at der bør sættes 800 Rd. i Stedet for 600 Rd., og deri har jeg svøiet mig. Hvad § 2 angaaer, saa har jeg med Hensyn til samme søgt at nærme mig Ministeren saa meget som muligt, idet jeg har foreslaaet, at i Paragrafen Ordene „forenes med“ udgaae, og at der i Stedet for indsættes „gives ved“. Vi have ikke nogen bestaaende Forstvidenskab her, men vi ville sætte Ministeren istand til ved Landbohøjskolen at give Underviisning i Forstvidensskaben. Naar vi nu beholde Ordene „forenes med“, saa gaae vi ud fra, at der allerede bestaaer en Underviisning i Forstvidensskaben, som vi nu overlade til Ministeren at henlægge til Landbohøjskolen; hvis man derimod gaaer ind paa mit Forslag, saa antydes derved ikke, at der allerede skulde bestaae et Forstinstitut, som nu forenes med Landbohøjskolen, men at Underviisning i Forstvidensskaben i Virkeligheden først begynder. Det, hvorom Striden i Landstinget, saavist jeg har opfattet Forhandlingerne der, har dreiet sig, har været, hvorvidt en bestemt bestaaende Forstunderviisning skulde sættes i Forbindelse med Landbohøjskolen; jeg for mit Vedkommende vil nu hverken forhindre eller fremme, at der ved Højskolen gives Underviisning i Forstvidensskaben, men lader det staae som administrativ Sag og giver blot Bemærkning dertil.

Indenrigsministeren: Naar jeg allerede nu igjen tager Ordet, saa er det, fordi jeg skulder den Erklæring, at der af mig er begaaet et Misgreb ved at give Anledning til, at den ærede sidste Taler her har villet tiltage sig den Myndighed at give Anviisning paa den Mand, som Regjeringen skal bestikke; det er aldeles vist, at dette er Noget, som hører under Regjeringens Ansvar. Jeg har maastee givet nogen Anledning dertil, men jeg skal dog bemærke, at det var først, efterat man her havde udtalt stærk Frygt for en Professor og maanet

frem de yndede Forestillinger, som knyttedes til dette Navn, at jeg udtalte, at den Mand, som jeg nærmest havde tænkt paa, var aldeles fri for at have Professorkvaliteter. Iøvrigt skal jeg atter bemærke, at hvis man troer, at jeg lægger an paa at skabe en Plads for en vis bestemt Person, saa er man i den største Vildfarelse; thi den foreliggende Sag var færdig fra min Haand og afleveret til Finansministeriet, før jeg havde nogen Anelse om eller ialtsald dog knap vidste, at den Paagjældende var til; iøvrigt anseer jeg det for at være i sin Orden, at den Administration, som det paaligger at besætte Posten, saa hurtigt og saa fuldstændigt som muligt søger i den Henseende at skaffe sig alle de Oplysninger, som kunne erholdes, medens jeg naturligvis er ganske enig med den ærede sidste Taler deri, at Regjeringen bærer Ansvar for Ud nævnelser, og jeg kan forsikre, at ligesaa lidt som jeg vil bortgive Administrationens lovlige Myndighed, ligesaa lidt vil jeg svare fra mig. Hvad iøvrigt den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger angaaer, skal jeg erklære, at det for mig er nok saa vigtigt at faae den hele Hæve, som nu er splittet under forskjellige Eforater, og som nu imødegaaer en Ubvidelse, lagt under en kyndig Gartneres Bestyrelse, som at der kan meddeles Underviisning i Gartneri. Jeg har ogsaa en Tanke om, at det med Tiden vil lade sig gjøre at forene Underviisningen i Gartneri med Underviisningen i Botanik, netop fordi jeg antager, at denne ikke behøver at gives i en meget stor eller streng videnskabelig Stil med Hensyn til de Elever, som der ere tilstede. Det, hvorom det altsaa her dreier sig, er, at der skal ansættes en Gartner, og at denne Gartner skal give Underviisning i Gartneri; det er derpaa Lovten gaaer ud, og naar den ærede Rigsdagsmand advarer mod at oprette en fast Post, saa synes det mig, at denne Frygt staaer i en noget besynderlig Modstrid med, at Manden vil blive ansat paa 3 Maaneders Opfigelse, hvorved han vil blive stillet paa lige Fod med Anstaltens øvrige Lærere, og løsere, end disse ere stillede, gaaer det vel neppe an at stille ham.